56A

21 October 1938 74e Jaarg. No. 22

UTRECHTSCH STUDENTEN WEEKBLAD

VOX STVDIOSORVM

BIBLIOTHEEK D
RIJKSUNIVERSIT
24 OCT. 1938
UTRECHT

REDACTIE:
W. J. H. D. RENGERS HORA SICCAMA, Praeses
M. RUTGERS, Ab actis
Mej. J. L. W. C. GUNNING, Fiscus
J. TEN DOESSCHATE
Mej. E. TH. H. BENDIEN
Mej. G. NOLST TRENITÉ
C. W. RITTER
H. H. W. HOGERZEIL

Verschijnt Vrijdags, behalve in de vacantiën. Stukken en brieven uiterlijk Maandagmiddag bij den Heer M. RUTGERS, Janskerkhof 14, Utrecht.

Abonnementsprijs: *f* 5.— bij vooruitbetaling.

Afzonderlijke nummers *f* 0.25. Advertentiën: 1—6 regels *f* 1.90, elke regel meer *f* 0.30.

UITGEVER P. DEN BOER - JERUZALEMSTEEG 8—12 — TELEFOON No. 10812 - POSTGIRO No. 19356

INHOUD: HOOFDARTIKEL. — STUDENTENWERELD: Lustrum U. S. T. — VERSCHILLENDE BIJDRAGEN: Van oude koeien en chimpansé's (I); Droom; Stilte van den nacht. — TOONEEL: „Neerlands bloed". — FILM: De opmarsch der Jeugd. — BOEKBESPREKING. — WEEKKRONIEK. — BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN. — MEMORANDA. — QUOTIDIANA.

Herfst op het



Janskerkhof?

Nog steeds maken novitii de zalen van ons geliefd P. H. R. M. met hun ongevraagd, opdringerig en onwelriekend verschijnen onveilig. Het spel van vraag en antwoord, meestal gereduceerd tot de vraag alleen, is nog niet uitgespeeld. Dagelijks kan men zich nog van de ontstellende onwetendheid van de a.s. leden van het U. S. C. overtuigen. Ontstellend is hun gebrek aan algemeene ontwikkeling zeker, immers met verbazing, met schrik constateeren we elk jaar weer hoe volslagen gespeend zij zijn van alle kennis omtrent de meest eenvoudige en alledaagsche begrippen en feiten. Met verwondering vraagt men zich af, wat deze jongelieden eigenlijk wel gedaan hebben in hun gymnasium of H.B.S. tijd; of ze ooit iets anders deden, dan wat dutten en kokhalzen over hun huiswerk.

Als men vraagt: „Wat deed je nu buiten je schoolwerk?", dan luidt het vaste antwoord: „Sport, meneer."

„Mooi, maar daar ging toch niet alle tijd mee heen?"

„Neen, natuurlijk niet."

„Wat deed je dan nog meer?"

Stilte.

Ik ben er mij van bewust, dat ik hier wellicht te veel generaliseer en de goede uitzonderingen onrecht aandoe. Het valt evenwel niet te ontkennen, dat dooreengenomen de algemeene ontwikkeling van de novieten abnormaal slecht is. Het gansche euvel vindt, naar ik meen, zijn oorsprong in een volslagen gebrek aan belangstelling.

Op zichzelf genomen zijn de vragen en de antwoorden van weinig belang en novitius X. zal een voortreffelijk dokter worden, ook al weet hij niet wie de burgemeester van Amsterdam is, maar meer ook niet. In zijn studententijd zal hij braaf zijn colleges en practica loopen en zal evenals in zijn schooltijd veel aan sport doen, maar meer ook niet. Zijn studententijd vormt in wezen een voortzetting van zijn gymnasium of H.B.S. jaren. In zijn installatierede heeft de Rector Senatus Veteranorum het duidelijk gezegd, hoezeer het doel en het wezen van de Universiteit tegenwoordig wordt miskend.

In de groentijd, dat is tenminste de bedoeling, brengen we de novitii aan het verstand, hoe onwetend en fout zij zijn. In letterlijke en figuurlijke zin worden ze afgebroken. Hiertoe hebben we evenwel slechts het recht, wanneer we ze ook weer opbouwen. En daaraan ontbreekt de laatste jaren veel, zoo niet alles.

Dit is een verwijt, dat we onszelf hebben te doen. Zoolang we zelf geen belangstelling hebben en ons studentschap niet uitbuiten ook op intellectueel gebied en daarmee toonen het waard te zijn tot een zoo bevoorrechte kaste te behooren; zoolang bij ons het besef niet levendig is, dat een universteit, belichaamd in haar professoren en studenten, vooral in tijden als de onze, een bolwerk behoort te zijn voor wetenschap, recht, traditie, kortom voor de beschaving, dan moeten we onze handen aftrekken van de opvoeding van de pas aangekomen studenten. Dan, ik waag het te zeggen, is de rol van ons U. S. C .uitgespeeld. Is het dan een phrase, dat de Rector Senatus Veteranorum rector is van *alle* studenten aan de Alma Mater?

Ons Corps behoort vooraan te gaan, behoort begrip te toonen voor de waarlijke eer die het is *student* te zijn en voor de plichten, die dat meebrengt; het behoort bovenal een toonbeeld te zijn van stijl. Ik geef de leden van ons Corps, mezelf niet in het minst, eens te overdenken of wij aan deze hooge eisch voldoen. Zoo niet, laten we dan terstond middelen zoeken om onszelf te herzien.

Studentenwereld

EEN GOEDE LUSTRUMVIERING VAN HET U. S. T. IS BIJ UITSTEK EEN CORPSBELANG

AAN ALLE CORPSLEDEN.

In verband met het Lustrum op 14 en 15 Maart 1939 richt de Commissie van het U. S. T. zich tot U allen: leden en niet-leden! Al is een Lustrumstuk, zooals wij dat in ons Corps gewend zijn, immer een waagstuk geweest, desondanks is ieder Lustrum een groot succes geworden. Ook ditmaal is de keuze der Commissie gewaagd: doch aan onze tradities zijn wij verplicht onze beste krachten er aan te geven!

Aan U allen de taak een Tooneelsucces en dus: een Corpssucces te boeken!

Leden van het U. S. T.:

Uw hulp is vereischt, gezien het groote spelers-materiaal dat benoodigd is (± 60 personen).

Niet-leden:

Beseft de groote financiëele offers die het Tooneel zich moet getroosten. Om omslagen te vermijden, zijn de contributies van U allen BESLIST noodzakelijk.

Kent Uw plicht!

Beseft allen dit:

DE SHAKESPEARE UITVOERING

bij het 60-jarig bestaan van Uw Tooneel moet en kan door Uw hulp een succes worden!

In de loop der volgende week zal met de eerste leesrepetitie begonnen worden. De titel van het stuk is: „Leer om leer"; uit het Engelsch (Measure for Measure), vertaald door Dr. A. Saalborn.

De regie zal in handen zijn van den broer des vertalers: den Heer Saalborn.

Zij, die zich eventueel beschikbaar stellen als spelers, kunnen zich inschrijven op het zwarte bord.

Verschillende bijdragen



VAN OUDE KOEIEN EN CHIMPANSÉ'S KLASSIEKE PROGRAMMA'S

I.

„Een klassiek programma", zegt de één, en legt daarin alle bewondering, die hij te berde kan brengen.

„Oude kost", zegt de ander, en tracht daarmee aan te toonen dat verveling des duivels oorkussen is.

Wij zeggen niet meer in deze trant en wenschen alleen onze divagatie te houden over het woord „klassiek" en deszelfs psychologische achtergronden. Een andere vraag:

„Maar hoor jij dan niet het liefst de muziek, die je al kent, het is toch prettig om te weten wat er komt, om van te voren een overzicht te hebben?"

„Neen, mijn lieve dame, of ik de muziek al ken, laat me als zoodanig eigenlijk heel erg koud. Zooals weten herinnering is in zekere zin, zoo is ook alle schoonheidsbeleving herinnering. De herinnering zal rijker worden naarmate er meer op te rakelen valt, alles juist; en toch meen ik, dat er nog vele anderssoortige, dieper, geheimer herinneringen op te wekken zijn, dan onze concertprogramma's maar steeds weer — — — uit de sloot halen. Men zal dit ondankbaar vinden tegenover die prachtsymphonie van Mozart, tegen het nog altijd ongeslagen Haydn cello-concert en tegen de Eroica. Dat zij dan zoo. Maar evenzeer als het steeds van een persoon een bepaalde trek naar voren hooren halen een uitermate tergend genoegen is voor hem, die een genuanceerder karakterbeeld in zich draagt van het slachtoffer, terwijl hij bovendien nog beseft dat ook dit beeld maar tijdelijk is en zoo mogelijk aangevuld dient te worden, omdat het in werkelijkheid rijker desnoods minder „einheitlich", maar levendiger is — evengoed blijkt het objectieve recht in musicis van een doodelijke engheid en bekrompenheid te zijn, omdat de muziek bij al zijn beweeglijkheid statisch dreigt te worden in de werken van het normale programma en omdat we volkomen of bijna volkomen de improvisatie verleerden, het beweeglijke verband tusschen het tweede gezicht en zijn veranderende maskers.

Het onderzoek der grensgebieden

Men kan in navolging vooral van de Duitsche aesthetica zekere tijdperken der kunstgeschiedenis klassiek noemen, hetgeen dan meestal in letterlijke zin vol-maakt beteekent, de rest is voorlooper of „Nachgeburt". Het klassieke alleen is volwaardig, voldragen, het is een zuivere natuurlijke weergave der werkelijkheid, het leeft in schoonheid, men gaat op in die schoonheid. Het is een zeker passief genieten, dat afziet van de veronderstelling van alle mogelijke gevoelsvervalsching, omdat Einfühlung en begrijpen al geacht worden aanwezig te zijn voordat het bewezen is door de feiten.

Deze aesthetica vierde tot voor kort hoogtij, was almachtig, zal ook almachtig blijven op plaatsen waar men voor zijn denkbeelden philosophische scholen sticht om ze te laten uitdragen en vereeuwigen, en waar men er niet in laatste instantie kritisch tegenover staat.

In tijdperken evenwel, waar deze voldragenheid a priori heelemaal niet direct volwaardiger heet dan het dynamische, wordende, heeft men meer oog voor de zgn. onaantastbare basis van deze vereering der klassieke kunst. De primitieve mensch zoowel als de barok-mensch geniet in de schoonheid der ongevaarlijkheid de hoogste waarde, zij voelen zich verwant aan degeen die zegt: Je ne cherche pas la beauté, mais la force de l'ideé (Yvette Guilbert). L'idée kan men hier vertalen met tweede gezicht". De primitieve mensch die nog dicht bij de chaos leeft, wiens leven nog niet aan alle kanten beveiligd en verzekerd is, tracht in uiterste vormstrengheid een houvast te scheppen, zijn kunst is niet schoon in de zin van natuurlijkheid, copie en „Daseinsfreude"; hij tracht in een geometrisch lijnenweefsel de steeds veranderende „Anschaulichkeit", die zich niet laat vastleggen, aan een uiterst starre vorm te binden. De barokmensch leeft nog in de tradities der klassieke vormprocedëeen, maar de chaos in hem herovert zijn rechten op de aangeleerde kosmos. De inhoud tracht over de vorm heen te vloeien; de vormstrengheid wordt opgevoerd, er is een spanning tusschen materiaal en vormende gedachten.

Al deze dingen zal men in de „wetenschappelijke" aesthetica, zooals ze in de vorige eeuw groeide, niet vinden. Men trachtte ze uit te bannen, de klassieke historische tijdperken, die immers hoogtepunten waren, moesten dat blijven, ze boden vaste normen voor het beoordeelen van zgn. nog onvoldragen werk en van datgene wat alweer tot de decadentie behoorde.

Men wilde de psychologie gescheiden houden van de aesthetica, want hun aanraking zou verwikkelingen geven. Deze randgebieden waren te moeilijk in kaart te brengen; om hier de weg te weten zou men in het bezit moeten zijn van een te subtile psychologie, zooals Ulitz tenminste toegeeft. Zoo dacht men zich van deze moeilijkheid af te maken, door de psychologie als zoodanig uit te bannen .... alsof ook deze klassieken-bewondering niet voortkwam uit een zeer bepaalde geesteshouding. Pas wanneer er onderzoekers komen, met een uiterst genuanceerd begrip van de moeilijkheden: zij die niet in een simplistische voorstelling

der dingen zooals een vooropgestelde scheiding van psychologie en aesthetica, een oplossing kunnen zien, dan noemt men hun namen aan het slot van zijn verhandeling over de aesthetica, omdat ze „ook wel interessant zijn". En men laat zich niet storen in zijn rust, in zijn vanzelfsprekende uitgangspunt dat de normale mensch begin en maat aller dingen is, men is daarmee vroolijk en tevreden. „Das Leben wird schöner, freudiger, aber es verliert an Tiefe, Grösse und Dynamik. Die Religion wird, da sie durch die Wissenschaft ersetzt ist, mehr zu einer Luxusfunktion der seelischen Tätigkeit ohne unmittelbaren Notwendigkeitscharakter. Der klassische Mensch kannte nicht mehr das Leiden an der Relativität und Unklarheit der Erscheinungswelt, kannte nicht mehr die Anschauungsqual des primitiven Menschen" (Worringer).

(Wordt vervolgd).

DROOM

Ik ben een prins van goddelijken bloede.

Want mijn vader is méér dan koning van een land, méér dan keizer van een wereldrijk: hij is de meester van heel deze aarde, waarom dus niet van het heelal?

De arbeider dankt ten onrechte aan eigen kracht het brood voor zich en de zijnen; de ambtenaar waant zich eigenaar van het tikkend remontoir in 't linker vestzakje; de professor denkt op grond van eigen succesrijken hersenarbeid te mogen bevelen aan kamermeisje en pedel.

Zij willen niet erkennen, en gelooven niet, dat zij al deze gaven danken aan mijn vader, aan mijn vader alleen. Juist omdat hij ook hun hersens met waan heeft overgoten. Zelfs in een gesprek onder vier oogen, zelfs met het mes op de keel zullen zij mij nog verklaren dat zij aan 't stuur van eigen leven zitten.

En toch regeert mijn vader deze aarde. Als een monsterachtig regisseur geeft hij den één zijn brood, den ander zijn zakhorloge, den derde een dienstmeisje om te gebieden.

Maar daar is nog meer.

Al deze menschen hebben samen de N.V. Aarde gesticht, en denken nu hun zielige sterfelijkheid te vergoeden door het kweeken van een nageslacht. Zij loopen tegen een medeplichtige op, en noemen háár of hém de(n) éénige, de(n) uitverkorene. Liefde!? Haha! Mijn vader, en hij alleen, wikt en weegt over harten en klieren. De hartstocht is een grapje uit zijn scenario.

Want mijn vader is machtiger dan koningen en keizers.
En ik ben zijn zoon.

Het grootste spel, ooit ter wereld opgevoerd, speelt zich hier af vóor mijn oogen; mijn vader gaf het mij te genieten, als verjaarscadeau, toen ik van mijn tiende naar mijn elfde eeuwigheid verhuisde. Een klein voorspel, met voorhistorische menschen en reuzenhagedissen, heb ik helaas moeten laten loopen, omdat ik even lag te slapen in de koesterende stralen van het niets. Als bijzondere aardigheid liet hij mij op menschenwijs geboren worden, en misschien laat hij me op die manier ook de aarde verlaten. Hij vond het leuker om mij het spel te laten meespelen met dezelfde handicaps, en ongeveer dezelfde regels.

Ja, ík kan óók blauwtjes loopen! En katers hebben! En ik moet óók wel eens op college verschijnen. Werkelijk, ik moet álles meedoen.

Maar, eerlijk gezegd zou ik het toch vervelend vinden om hier altoos te moeten zitten. De menschen zijn zoo ver-schrik-ke-lijk dom. Ik heb eens gedacht dat ik, net als alle gewone mannen, een meisje hebben moest. Dat ging best. Maar toen heb ik ook gemerkt, sterker dan ooit, dat ik per slot van rekening toch anders ben. IJler. Eeuwig. En nu waag ik me niet meer aan dergelijke experimenten. Onzin is onzin.

Ik kan me wél begrijpen dat de menschen zoo'n vriendje of vriendinnetje uitzoeken. Anders is het nauwelijks te harden. Zoo doelloos. Zoo tijdelijk ongezellig. Voor mij is het verschillend: ík kan weer een heele tijd liggen lachen hierover; ík zit hier maar in een wachtkamer; morgen komt de Pipa me halen.

En stel nu dat hij mij vergeet? Dat zal toch niet? Ik ben zijn eenige zoon. En dat is toch maar een spelletje, al dat gesjouw op aarde, al dat bouwen van Vredespaleizen en Maginot-linies, al dat kussen en moorden, al dat woord houden en verraden? Tenminste, voor mij is het toch geen ernst?

Want ik voel me zooveel beter dan al die menschen.
Ik moét toch wel van ander bloed zijn.
Mijn vader móet wel heel machtig zijn, méér dan koning van een land, méér dan keizer van een wereldrijk.
Dan moet ík toch wel zijn zoon wezen, een prins van goddelijken bloede.



Utrecht, het adres voor
UITRUSTINGEN
LAND- en ZEEMACHT
GALA- TOGA en RIJKLEEDING
Kleeding naar maat
Eerste klasse Engelsche stoffen
Coupeurs door geheel NEDERLAND

Ge wilt op uw kamer toch wel een KOEKJE in voorraad hebben, als er eens iemand op komt loopen

Blankert,
Schoutenstraat 13
zorgt daarvoor.
Sen. Vet. Vend.

BLANKERT
SCHOUTENSTR. 13 - TEL. 14694

Dissertaties Drukkerij P. den Boer, Utrecht

JAARBEURS-
RESTAURANT

DE INRICHTING VOOR
FESTIVITEITEN EN
VERGADERINGEN

DIRECTEUR: C. HARTJE

TELEFOON 13820

Koopt

bij onze adverteerders!

U.M.I. MELK VEILIG

HOFLEVERANCIERS **TELEFOON 11675**

N.V. Civiele en Militaire Kleermakerij
DEKKER & DIJKSTRA voorheen

De Erven H. van Dijk

Leveranciers van

Indische Uitrustingen

Utrecht, Nieuwe Gracht 6
Telefoon 13416
Door het geheele land te ontbieden

VLAER & KOL
UTRECHT • BILTHOVEN

ALLE BANKZAKEN
SAFE-INRICHTING

SPECIALE AFDEELING
VOOR ASSURANTIËN

Maison de Leur
KAPPERS
Sen. Vet. Vend.

Heerensalon: Lijnmarkt 6
Damessalons: Oudkerkhof 24

HEEREN HOEDEN

N. DE HAAN

SEN. VET. VEND.
STEENWEG 28
UTRECHT

GROOTSTE KEUZE
BILLIJKE PRIJZEN

KOOPT STEEDS UW
STUDIEBOEKEN

BIJ DEN
SEN. VET. LIBR. VENDITOR
BOEKHANDEL H. DE VROEDE
TRANS 6 - TELEFOON 11166

STAATSMIJN-PRODUCTEN

VERKRIJGBAAR BIJ
TAKKEN'S

Brandstoffenhandel N.V.
WITTEVROUWENSINGEL 85
Tel. 13904 Tel. 13904

Groot-Blankenburgh
Oudegracht 121 — Utrecht

Koffie - Thee
Koloniale waren

't beste adres sinds 1842

● POLLEN'S DISTILLATEURS- en
● LIKEURSTOKERSBEDRIJF N.V.
ROTTERDAM

Distillateurs
Wijnhandelaren

Leverancier
JENEVER
Societeit P.H.R.M.

CORNELIS BEGEER
Leverancier van het Gezelschap Tres Faciunt Collegium

Medailles en Insignes volgens eigen en gegeven ontwerp

27 OUDKERKHOF
naast Bevolkingsbureau
TELEFOON 13529

MAISON BROEKMAN
BILTSTRAAT 2
UTRECHT

Dames-kleeding

Steeds nieuwe modellen
Middag- en Avondjaponnen

TWEEDE BLAD VAN DE VOX STUDIOSORUM No. 22
21 OCTOBER 1938

DE STILTE VAN DEN NACHT

Oogen, wier blik ik gevoel,
maar het levende lichten niet zie.
Vreemde, die grootoogig mij aanstaart.
Deining, wier vloeiend bewegen ik om mij
in vlakte der hand voel
Stilte — die 't luttele ruischen van elders
vergaart — zonder doel

Zeg mij, was 't dat Gij daar stond
met stillen mond luistrende?

Nu, speel mij Uw lied in breed duister gebaren
omhul en vervul mij
in Uw rein openbaren; oh Hart,
dat klopt in 't oneindig om rond mij.

Nader, doordring in deining van gaan
en ontplooi Uwen rag-breekbren tooi
in de glooiïng van bedwelmend mij langs gaan

Omhul me'in de zwevende waai van Uw tooi
Neem mij — en fluister;
Oh, luister: Was 't, dat Gij daar stond
met stillen mond luistrende?

B.

Tooneel

NEERLANDS BLOED

Voor ,,bloed" geldt het schier populaire adagium: *to be or not to be,* — het schept eenvoudig de quintessence van alle leven, het is de kern, waaromheen de grepeeringen van koud- en warmbloedigen zich afspelen.

Als knaapje reeds is U bijgebracht dat de zoogdieren warmbloedig zijn en b.v. de visschen koudbloedig, behalve dan de walvisch, die hoewel kil tóch zoogt.

Maar dat er onder het zoogdier *Mensch* koudbloedige exemplaren ressorteeren, dat is U nooit geleerd. Dat paste uiteraard niet in het systeem, maar toch is het zoo! Dit op zichzelf is niets meer of minder dan een curiosum, niet alleen voor de *medische,* maar ook voor alle overige faculteiten.

Het verschijnsel doet zich n.l. voor dat het aantal koudbloedigen jaarlijks stijgt. Dit is in de eerste plaats zuur voor de medicijnmannen, die nog steeds met hopeloos verouderde fictieve grootheden scharrelen en geen open oog voor temperatuur-verschillen blijken te bezitten. Ware het niet zoo, reeds lang had zij een antivries serum uitgedacht. Verder helpt ook de statistiek een handje mee: steeds talrijker worden de inschrijvingen der med. faculteit en ondanks dat verkilt schier evenredig het bloed! — —

Aan U, lezers, de conclusie.

Enkelen zijn er, zelf *warm*bloedig, die trachten ook anderen op temperatuur te brengen, of te houden. Dit echter valt, volgens 't bovenstaande, niet zoozeer te danken aan hun wetenschappelijk kunnen, dan wel aan een *kwakzalverallure* op hun gebied. Hierdoor voelen zij vaak, vrouwelijk-intuïtief, beter de kernen aan, dan jarenlange practica-studie dat vermag.

Dat deze kwakzalvers, alleen reeds om hun schaarschte, kostbaar zijn, is in dit verband zonder meer duidelijk.

Welnu, wat deze figuren met hun helderziende menschenkijk zijn voor ons *Corps,* dat is . . . Buziau voor Nederland!

Wat ettelijke wetenschappelijke sterren in ettelijke moralistische herbewapenings-predikaties vermochten te dooden, dat vermag één man op één avond tot leven, bruischend leven, te wekken. Dit is het bij den mensch aanwezige gevoel voor *humor.* Nergens is er welhaast een grooter tegenstelling tusschen theorie en praktijk dan juist hier. Lessen over Humor zijn ondenkbaar, men kan het niet *leeren,* men heeft het talent voor actief of passief humorist zijn of men heeft het niet. Iets anders is niet denkbaar. Hoogstens kan met zich openstellen voor het volle leven, de oude schellen van de oogen afwerpen en zaken anders gaan zien; bij dit proces nu is het niet onmogelijk dat een groote dosis humor-energie vrijkomt. —

Men smaalt veel over de *Nederlandsche* humor en niet geheel ten onrechte; wat wij Humor noemen is veelal niet meer dan onbewuste Ironie. Een voorbeeld? Werp U op als redacteur van een nationaal (n.b. zuiver!) Humor orgaan; aanvankelijk zult U waarschijnlijk steun vinden bij enkele welwillende intellectueelen, begaan met plannen tot ,,veredeling van de Volks-humor". Hierop bouwend moet U echter niet crediet op tè langen termijn vragen, want morgen aan den dag zult U uw eigen faillissement kunnen aanvragen, daar dit veredelende cultuur-werk doodgeloopen is op de onderlinge oneenigheid der inmiddels tot stand geprutste commissie betreffende de vraag wat al of niet onder Humor verstaan diende te worden.

Neen! wordt hoofdredacteur van het weekblad ,,de kleine Ironicus"; dat wordt op Zon- en feestdagen verzwolgen! Als ge deze week al niet rijk bent, dan toch zeker volgende, en niet lang zal het duren of wegens Uw verdienste wordt U de fiere Ned. Leeuw op de borst gespeld en zoo niet, dan kunt U zonder ,,pourparlers" verheffing in den adelstand aanvragen.

Bladen als: de Humorist, Stuiversblad, Lach etc. zijn slechts vergaarbakken van internationale grapjes uit 1001 bladen, in het Nederlandsch vertaald.

Lippis et tonsoribus notum est dat dit slechts surrogaten zijn. Bovendien: dergelijke verzamelingen geven maar al te ras aanleiding tot zwendelpraktijken! Er zijn toch dezulken, die om applaus + bijval van vrindjes te oogsten dagenlang studeeren om deze stof te ,,verwerken"! Ja, ja, onzin is onzin, maar dit is tóch waar". —

Geestigheid zit 'm ook niet daarin dat U mopjes goed onthouden kunt na ze eens gehoord te hebben. U studeert er dan wel niet voor, maar U bent toch niets geestiger dan Uw vriendje de ,,Student".

Geestig zijn wil zeggen het hebben van een talent hiertoe, een gave, die men ongetwijfeld kan ontwikkelen, maar niet ,,mühsam erlernen".

Wat betreft de Humor van ons volk: wie zei ook weer dat Nederland één groote grutterij was? Dit lijkt me, hoewel in zijn algemeenheid wat overdreven, toch wel juist.

Jan Boezeroen is iets anders, iets meer ,,tierisch", de ,,upper ten" zijn met z'n tienen iets meer ,,menschlich", de *doorsnee*-Hollander, Jan Janszn., is en blijft een peukjeskauwende, toeback-suighende of pruimende grutter.

Een grapje woordt pas als zoodanig gevoeld en belachen als het zich aandient: ,,mijn naam is Grapje, aangenaam".

Ja, da's lollig, da's nou echt leuk!

Of Jan kruidenier om Buziau nu buldert van de pret en buurvrouw Dinges uit pure lol in het vleesch knijpt, waarop de laatste het uitgilt, omdat 't toch ,,zoo'n eng gefoel is!": dit bewijst niets ten gunste van de Humor-fähigkeit des gemiddelden landsmans.

Een avond Lou Bandij, Kees Pruis, Buziau: één pot nat! Men wil *lachen,* zich kunnen ,,bescheuren", een geestelijke ontspanning

teweeg laten brengen en last not least beseffen in diep verantwoordelijkheidsgevoel dat men een „toffe jonge" is.

Ik zou U hieromtrent stááltjes kunnen vertellen, nee maar, U zou gedurende 10 dagen gratis in den praathof kunnen wandelen! Maar ik doe het tóch niet, laat het aan Uw eigen phantasie over. —

In 't begin zei ik dat bloed zoo'n belangrijk bestanddeel vormde van het menschelijk lichaam; niet moeilijk om daaruit af te leiden dat *Neerlands* bloed een belangrijk deel vormt van het Koninkrijk der Nederlanden.

Gelukkig was het „bloed" in de 17e eeuw rooder en warmer dan zooals het in „onze gouden eeuw" naar voren werd gebracht. Deze inzet van „Neerlands bloed" was al even beroerd als verbandloos. Niets had hij te maken met goud, niets met onze „gouden" eeuw! Modern klatergoud was het, niets meer.

Buziau echter maakt alles goed met zijn unieke mimiek, zijn onnavolgbare dictie (ik denk b.v. aan het subliem voorgedragen, in vloeiend „Fransch" gezongen liedje!), zijn fonkelende humor, eenig in Nederland, zijn — — — kortom alle superlatieven komen hem toe.

Er zijn er, die hem bij een vroegere gelegenheid „nóg geestiger" hebben gezien. Dit is dán slechts mogelijk, wanneer hij toentertijd een grooter *quantum* geest produceerde door langer ten tooneele te verschijnen, in qualiteit blijft geest gelijk geest!

De uit commercieele oogpunten toegevoegde ballètjes bleven oogpunten.

Geen moment Folies-Bergères-sfeer, geen moment onrust onder de mannen bij Swingy tap-girls, geen moment ademloos sereen gespannen aandacht bij Russisch- of Weensch ballet gebruikelijk, neen, men vlaste alweer op 't witte heufd, dat zoo wel weer verschijnen zou.

Al spande Mlle Rimskaja (wat een vrouw!) zich zoo in dat het een oogenblik scheen dat zij de anderen „mee kreeg", hen zichzèlf even deed vergeten, het mocht niet baten: géén enthousiasme, géén élan, géén danskunst, slechts moeizaam ingestudeerde passen, zonder eenige aandacht of liefde voor de Kunst afgeroffeld. De stereotype stage-smile was zelfs onecht, gratie foetsie, costuums voor het meerendeel, hoewel kostbaar, zonder eenig smaak- of kleurgevoel gekozen.

Ballet ligt onze deerns ook niet, die hoewel „bij 't tooneel" of als „revue-ster" de hun aangeboren struischheid nooit verloochenen.

Ons ligt dit soort kunst niet, wij zijn van huis uit te strak, te orthodox, ons houden erwten en pruimedanten bezig, niet dergelijke „frivoliteiten"! Wat ligt ons eigenlijk wel? — Wij liggen Buziau! vandaar dat hij een zoo rijke voedingsbodem vindt, waaruit hij telken jare ongehinderd door de wet der verminderende meeropbrengsten putten kan, niet slechts tot *vermaak,* tot bloote *lol,* maar ook tot leering en veredeling van den volksstam.

Hij heeft dit volk lief, dat blijkt uit zijn gedachten, woorden, daden, grimassen, kortom uit alles, waarmee zijn sprankelende geest zich als stoffelijke hulpmiddelen voorziet.

Dat Buziau, dat deze paedagoog optima forma, zijn vernuft nog lange, lange jaren over „het Nederlandsche" moge uitstorten, daar wensch ik niet slechts een glas doch een heele wijnkelder bij op te heffen! —

Film

DE OPMARSCH DER JEUGD

(Voorfilm Rembrandt)

Enthousiasme is een groote kracht, waaruit de meest onverwachte, de gelukkigste dingen geboren worden. Een hechte overtuiging leidt tot de meest onbereikbare resultaten.

Zooniet zou deze film nooit ontstaan zijn in de handen van een paar Canadeesche jongelieden. Zooniet zou het Rembrandt-theater de vertooning van dit half-uur-filmpje nooit hebben aangedurfd.

Want voor het publiek dat regelmatig de fauteuils van voorzegde bioscoop komt opwarmen, voor de anonieme massa die wekelijks klokke negen zich komt verlustigen in amoureuze en aanverwante tooneelen . . ., voor dezulken zal „De opmarsch der Jeugd" stellig een verrassing zijn. Dat zal ook de reden zijn, waarom ons uit Londen bericht werd dat in luttele maanden tijds drie millioen menschen deze film gezien hebben.

De film is behalve de zeer geslaagde fotomontage effecten technisch onder de middelmaat: een scenario met hiaten, een dialoog zonder spanning. Het gaat niet aan deze feiten te verbloemen met slecht begrepen enthousiasme; het publiek weet heusch wel te oordeelen, en . . . te vergeven. Zoo zal het de eenvoud en de frischheid van de opnamen zien in verband met de strekking.

Want de kracht van deze film moet wel in den inhoud liggen. Wat zien wij hier? Een aantal jonge mannen uit Canada komen in een tentenkamp bijeen „om te helpen hun land opnieuw op te bouwen". Zij doen aan gymnastiek, zingen een aardig liedje en verliezen hun kwade menschelijke eigenschappen. Dan gaan ze, héél enthousiast, naar Engeland waar ze héél enthousiast ontvangen worden in een dergelijk kamp. Gymnastiek. Liedje zingen. Hoera. Terugkeer over den oceaan. Hoera. Uit.

Wat er nu eigenlijk achterzit moet de degelijke Hollander uit het liedje halen, en dat zal hem misschien moeite kosten. In „Mijn slimme paardje", een succesvol cowboy-liedje, ligt de philosophie van dit kamp in luchtige woorden opgesloten.

Vooral de jeugd, de iets minder degelijke Hollander, zou ik aanraden deze film te gaan zien. Het is een nieuwe Jeugd om jaloers op te worden, het is een frissche zuivere geest, die door de film waait: zon in de bioscoop.

Dat is wel heel bijzonder.

R.



Boekbespreking

„NEDERLAND IN DE BRANDING"

De Hollandia-Drukkerij N.V. te Baarn heeft wederom een populair-nationale uitgave in de wereld gezonden. Ditmaal is het een bijdrage tot het Regeeringsjubileum van H.M. de Koningin. Het wil den lezer doen „bezinnen" over Nederland zooals het stand gehouden heeft in de politieke en economische stormen van de afgeloopen decennia. Het wil de actueele problemen belichten waarvoor Nederland, met zijn koloniën, zich thans gesteld ziet, vooral in zijn betrekkingen met de buitenwereld.

Economische, diplomatieke en defensie-vraagstukken . . . Dit alles in een bestek van 260 bladzijden te willen behandelen sluit natuurlijk diepgaande studie uit: vele lijvige dossiers worden opgenomen, afgestoft en weer op hun plaats gezet. Hoofdzaak is dat de populaire kooper na lezing van dit populair-bedoelde boek, het bestaan van deze problemen kent en hun belangrijkheid ongeveer weet te schatten.

Het strekt den Uitgevers zeker tot eer dat zij voor zulk een noodzakelijk-oppervlakkige uitgave een zestal deskundige en ernstige medewerkers hebben kunnen vinden. Wij noemen: Z.E. Luit.-Generaal b.d. W. E. van Dam van Isselt in een (wel zeer) uitvoerig artikel over onze landsverdediging, en Prof. Dr. J. G. Sleeswijk in een uiterst lezenswaardig en prettig geschreven verhandeling over „Nederland in het verre Oosten". Het zal den A.V.R.O.-luisteraars stellig veel plezier doen dat Dr. P. H. Ritter Jr. zich bereid verklaarde in een inleidend artikel vroegere en tegenwoordige persoonlijke meeningen te uiten over „De ontwik-



NILLMIJ VAN 1859

✶

Bijkantoor UTRECHT Maliebaan 1

KOOPT bij onze Adverteerders!

Gebr. Gerlach
VOORSTRAAT 51 - UTRECHT
● ULSTERS EN WINTERJASSEN
vanaf f 25.–
in alle maten voorradig.
PRIMA KWALITEITEN

N. J. Wetter & Zonen
Kleedermakers
Opgericht 1855
Specialiteiten in TOGA'S
zijn steeds voorzien van
de nieuwste Stoffen.
◆
Oudkerkhof 18 — Telefoon 10145

VOLLEDIGE, MODERNE APOTHEEK-INSTALLATIES
LEVERING BINNEN 24 UUR
Te bezichtigen in onze kantoren te MEPPEL, AMSTERDAM, ROTTERDAM en 's-GRAVENHAGE.
N. V. KONINKLIJKE PHARMACEUTISCHE FABRIEKEN
v/h BROCADES-STHEEMAN & PHARMACIA
PRIJSCOURANT AAN H.H. LAATSTE JAAR'S STUDENTEN OP AANVRAAG

Betere Confectie
Smoking-Costumes vanaf 34.—
Jacquette en gilet . „ 35.—
Rokcostumes . . . . „ 49.—
PEEK & CLOPPENBURG
OUDE GRACHT 136
Hoek Vinkenburgstraat
UTRECHT

keling van het Nederlandsche Volkskarakter". Het wil ons echter voorkomen dat de beoordeeling van dermate subjectieve waarden uiterst delicaat is, zeker in de pen van een „cultuur-theoreticus" welke — blijkens kleine geniepige uitvalletjes hier en daar — het contact met de huis-, tuin- en keukenpolitiek moeilijk kan vergeten.

Verleden week werd in de Vox de wenschelijkheid betoogd van deelneming door studenten aan het politieke leven. Wie aan de borreltafel eenigszins beslagen ten ijs wil komen, of zichzelven af en toe aan het roer van Neerland's Schip van Staat waant, die zal in deze uitgave van de Hollandia-Drukkerij N.V. te Baarn veel lezenswaardigs vinden. Wij hopen echter dat de politiek in het studentendom — wanneer noodig — zich in meer geestelijke sferen zal bewegen.

R.

Berichten en mededeelingen

U. S. C.

Zijn geïnstalleerd tot lid van het Utrechtsch Studenten Corps:
de Heer H. Jonker.
de Heer K. H. O. van der Laan.

U. S. W.

De inteekenlijst voor de gedenkpenning van de Eerewacht ter gelegenheid van het 40-jarig regeeringsjubileum van H. M. de Koningin, zal nog slechts enkele dagen op het zwarte bord hangen! Wij raden de deelnemers aan ten spoedigste hun naam op de lijst te plaatsen!

HET BESTUUR.

Sphaerinda

Het bestuur der U. S. S. „Sphaerinda" heeft zich als volgt geconstitueerd:

Dr. C. F. van Duin, Eere-voorzitter.
J. C. H. A. van Stapele, praeses.
J. H. Fesevur, ab actis.
A. J. Andrée Wiltens, fiscus.
A. D. P. V. van Löben Sels,
commissaris van het hockey.
C. A. Groenendijk, commissaris.

Corps-Museum
Tentoonstelling „Lasker"

Ter gelegenheid van het 6e Lustrum van de U. S. S. V. Lasker is een expositie georganiseerd in de kleine zaal van het museum. Deze is te bezichtigen tot a.s. Dinsdagavond!

Het betrekkelijk geringe aantal voorwerpen, waaruit de Museumcommissie kon kiezen om een overzicht te geven van de historie van het gezelschap, noopt ons er met nadruk op te wijzen van hoeveel nut het is voor de Corpsgezelschappen om geregeld die voorwerpen, welke betrekking hebben op belangrijke gebeurtenissen in hun bestaan, aan het Museum af te staan, opdat bij eventueele tentoonstellingen een fraaie collectie uit een ruime voorraad kan worden getoond aan zijn honorairen, leden en andere belangstellenden! —

Merkwaardig bij het thans tentoongestelde is dat het officieuze Schaakgezelschap „Sessa", opgericht 16 Nov. 1878, — waarvan o.a. het vaandel, de bestuurslinten van den Rex signifer en twee Senatoren, en een fraaie pokel van 1889 uitgestald is — van 1908 (oprichting Lasker) tot 1914 naast het officiëele corpsgezelschap heeft bestaan.

Aangezien „Sessa" ook het kaartspel beoefende en bovendien uitblonk door de vele en dure diners en soupers welke het organiseerde — hetgeen tenslotte een zoodanige schuldenlast teweegbracht dat haar levensdraad werd afgebroken! — veronderstellen wij dat de serieuze schakers zich hebben vereenigd in „Lasker".

Van de vele beroemde schaakspelers welke „Lasker" in de loop der jaren tot zijn gasten mocht rekenen behooren: Dr. E. Lasker, Dr. Euwe, Rubinstein en Keres.

Het Museum is geopend elke Dinsdagavond van 7—9 uur. Verder in overleg met de leden der Museumcommissie.

1e jaars! indien Gij iets meer van Uw Corps wilt weten, hebt dan de moed de stijle trap te bestijgen en rond te waren in onze schatkamers! Ook voor 2e en oudere jaars is er nog wel iets te leeren!

Aanwinsten:

Juni '38: Dr. W. A. F. Bannier: Overdruk uit „Oud-Utrecht" 1936, betreffende 2e eeuwfeest 1836, van de hand van Prof. Dr. G. Moll.

Juli '38: Gekocht uit de opruiming van Joh. Moesman: 40-tal boekjes, brochures, etc. o.a.: 1736, Verhael van het 1e eeuwfeest; 1779, Reglement op het prediken van Studenten ten Platten Lande. 1786, Verhaal van het 1½ eeuwfeest; 1815, Herstel der Hoogeschool.

Sept. '38: U. S. W.: Photo's en stukken betrekking hebbende op de Eerewacht in A'dam op 5—6 Sept. 1938.

Oct. '38: Den Heer Jonker: Verzameling brieven van den Vrijwilligen Jager H. Jonker uit 1830/31.

J. DIELEMAN,
Conservator Corps-Museum.

Vox Studiosorum

Hebben bedankt als lid en zijn benoemd tot Honorair van de Redactie van het U. S. W. „Vox Studiosorum":

H. J. ter Haar Romeny.
Mej. C. C. Nolen.
J. C. H. A. van Stapele.
Mej. J. M. Fraenkel.

Is geïnstalleerd tot Praeses:

W. J. H. D. Rengers Hora Siccama.

Is geïnstalleerd tot Ab actis:

M. Rutgers.

Is geïnstalleerd tot Fiscus:

Mej. J. L. W. C. Gunning.

Zijn geïnstalleerd tot Redactrices:

Mej. E. Th. H. Bendien.
Mej. G. Nolst Trenité.

Zijn geïnstalleerd tot Redacteurs:

C. W. Ritter.
H. H. W. Hogerzeil.

Zotskroon

De Zotskroon houdt Maandag a.s. 5.30 uur een borrel van haar leden waarna er gezamenlijk gegeten zal worden.

Verder zal er Dinsdag a.s. een algemeene ledenvergadering gehouden worden in de Raadskelder om 8.30 uur, terwijl er daarna een bieravond op P. H. R. M. zal zijn. Kosten zullen over alle leden worden omgeslagen, tenzij zij bericht van verhindering aan den fiscus sturen.

Op deze vergadering zal een voordracht gehouden worden, terwijl tevens de nieuwe leden gekozen zullen worden. Daarom is ieders aanwezigheid van belang.

J. W. KNOTTENBELT,
„De Zotskroon" h.t. Ab actis.

Weekkroniek

Uit ver verschiet
nu weer Coers' lied
vele monden open ziet
met een borreltje tevrêe
zingen stoppelvelden mee
Concertbestuur met noeste vlijt
heeft stiekum met Coers' lied gevrijd
Het zwarte bord? nog steeds geduldig!
slechts alten zijn tot nu veelvuldig.
D'Alpinoclub — het klinkt wat mal —
kiest als alp 't veili-gedal
onbegrijp'lijk voor een leek
zit Sphaerinda week op week
na fel spel bij Klare-kreek.
Vrij-dag, zat- en zonde-dagen
konden ons niet zeer behagen.
Het hèèle 1e jaar
zat daar op mekaar
bij genereus gebaar
van t'neel-commissieschaar
Senatus Veteraan
ziet hups zijn gasten aan
die uit Groot mokum kwaâm.
vriendschapsbanden knellen
handwerkersgezellen
Landbouwcrisis en Delftsch blauw
sierden lusteloos de schouw.
Sphaerinda bestuur
o, hoe duur!
zit stik alleen
op voetbalkuur
aristocraten stroomen aan
nu weer Jonker van der Laan
Lasker jubileert in 't zaaltje
treffend blijk van schakers-staaltje
onder d'honorairen namen we waar
Prof. Wagenvoort, Spanjaard; voilà, zie daar!
Euwe troef van 't borden-feest
is niet hèèlemaal fit geweest.
Goed zoo Lasker, bravo peerd,
schaken hei je nog nooit verleerd
met hun vaantje blij-verheugd
blijven zij t toonbeeld der deugd!
Holland heeft geen *bergen*
huizen zonder tal
maar het Huisje van den Berg
is een ander geval
hij zonder verd're twijfel
P. H. goed leiden zal.

DERDE BLAD VAN DE VOX STUDIOSORUM No. 22

21 OCTOBER 1938

U.V.S.V.-BLAD

INHOUD: Tzigane. — De 5e Indische Studenten Conferentie. — Critiek op „Commentaar". — Het veelzijdige leven van Juffrouw Marianne Empeiria. — Mededeelingen. — U. V. S. V. Bulletin.

TZIGANE

Je bent in de mode, Tzigane. Je speelt in kroegjes en op de terrassen van groote cafés. Je wordt geïmiteerd door rasechte Amsterdammers en Engelsche bandleaders; en jij en je pseudo's worden al even enthousiast bewonderd, want je bent een vogue. Je raakt de primitieve grond van ons, grootestadsmenschen.

Met duizelende virtuositeit geef je ons rythme, en daar vragen we tegenwoordig naar, maar je geeft ons ook sentimentaliteit, die we toch ook wel willen hebben, al vragen we er niet naar.

Je dwepende oogen kijken me aan en met een nonchalant gebaar zwaai je je zwarte lokken van je voorhoofd, je legt de viool onder je kin en je begint je levenslied, of is 't het mijne?

In de eerste trillend uitgehaalde streek lijkt heel je verleden te zijn neergelegd, en dan is het alsof je vertelt van de herinneringen uit je zwerversbestaan, maar vooral van de liefde en het heimwee naar je vaderland. Het vaderland dat voor ons beiden heel anders is, maar hetzelfde in de diepe ontroering en de grootsche liefde die het bij ons opwekt.

Ik kijk op en je oogen, Tzigane, zijn van dwepend plotseling fel geworden. Een wilde Czardas onderbreekt mijn mijmering over duinen en geuzenvoorvaderen en je sleept me mee het leven tegemoet, de toekomst!

Een opwindende, meeslepende toekomst, van menschen en landen, van stijle eenzame bergtoppen en wereldsteden, van zangerige talen en heroïsche daden, van liefde en van tragiek; het leven, mijn leven of is 't het jouwe?

Een sonoor accoord van de cimbale, je laat je viool zakken, je buigt je hoofd, lange zwarte lokken vallen voor je oogen.

We hebben samen een geheim, Tzigane, het geheim van de herinneringen en de toekomstdroomen.

K.

DE 5e INDISCHE STUDENTEN CONFERENTIE

Reeds 4 jaar achtereen had te Woudschoten, bij Zeist, de „Indische Studenten-Conferentie" plaats.

Over het nut van confereeren kan men twisten, maar het doel van *deze* Conferenties: het wekken van belangstelling voor Indië en zijn problemen, en van waardeering tusschen de studenten van verschillende bevolkingsgroepen, werd, althans op de bijeenkomsten zelf, volkomen bereikt; en bij velen bleek die belangstelling duurzaam en vond een uitweg in het organiseeren van studiegroepen, waar men in kleine kring de opgeworpen problemen besprak.

Onder de bezielende leiding van Prof. van Asbeck, door de medewerking van tal van hoogleeraren en andere deskundigen en door het enthousiasme der studenten, is de „Indische Studenten-Conferentie" gegroeid tot een vaste instelling met dierbare tradities en een eigen plaats in het studentenleven.

Het aantal deelnemers(sters) aan de vorige Conferentie bedroeg 130. De deelneemsters waren echter zóóver in de minderheid, dat wij, juist in de kringen der meisjesstudenten, aan deze Conferenties meer bekendheid willen geven.

De 5e „Indische Studenten-Conferentie" zal gehouden worden in het voorjaar van 1939, en hoofdzakelijk gewijd zijn aan: *de arbeid.*

De instelling van werk-groepen, sinds eenige jaren een vast onderdeel van de werkzaamheden van het organiseerend Comité, zal in October plaats hebben.

In deze werkgroepen zal het onderwerp van de komende Conferentie besproken worden, zoodat een ieder voorbereid ter Conferentie verschijnen kan.

Overigens zijn de deelnemers(sters) aan de werkgroepen niet verplicht, de Conferentie te bezoeken.

Toont uw belangstelling, door deel te nemen aan de werkgroepen.

Geeft U vóór 1 Nov. op bij de plaatselijke Commissaresse, Mej. Taukionghay, Catharijnesingel 93bis.

Nadere inlichtingen verstrekt het Comité (Secr. Schelpenkade 9, Leiden) en T. Heyligers, Commissaresse, Stolberglaan 31, Utrecht.

CRITIEK OP „COMMENTAAR"

(zie Vox van 14 October)

Schrijfster, ik heb aan Uw verzoek voldaan.

Ik heb, alvorens verder te gaan, mij eerst afgevraagd, of ik rationaliste was.

En na, met klimmende verbazing, Uw stuk ten einde gelezen te hebben, ben ik tot de conclusie gekomen, dat het wellicht van meer belang is voor de schrijfster, dan voor de lèzer, om deze vraag te overwegen.

Want naar mijn meening hebt Gij, die zelf beweert rationaliste te zijn, Uw ratio een beetje tè veel gespaard.

Om een kleinigheid te noemen, wil ik U er alleen maar even op wijzen, dat de bromvlieg niet buiten, doch in het postkantoor voor de ramen zat te kijken, zoodat Uw oplossing, dat de Juffrouw zich bòven het gebouw zou bevinden, eerst recht onmogelijk is.

Dit laatste is slechts een kleine uitweiding en doet verder niet ter zake.

Wat ik U zeggen wilde is, dat, wanneer gij U verstout quasi-diepzinnige beschouwingen over rationalisme, Duhamel en Volksuniversiteit ten beste te geven, het mij lijkt, dat daarvoor nog wel een betere aanleiding gevonden kan worden, dan een of ander onzinnig versje.

J. E.

HET VEELZIJDIGE LEVEN VAN JUFFROUW MARIANNE EMPEIRIA

„Zeg, Marianne, kan ik vanmiddag even bij je komen, er is zoo'n lastig stuk in het boek van Soph?"

„Nee! ben je daar al aan bezig? Daar ben ik nog lang niet aan toe zeg, hèmel nèe, ik moet eerst nog zóoveel anders lezen. En bovendien, 'k heb heelemaal geen tijd, ik kom heusch nooit aan werken toe, nee, beware!"

„Marianne, kom je op de clubavond? Het is om half tien, bij Jettie."

„Ik!? Nee zeg, 'k heb echt geen tijd, nog zóóveel te doen en ik moet toch ook eens werken. En ik denk dat ik daar vanavond niet eens aan tóe kom. Bovendien moet ik naar een modeshow."

„Ach, wat een onzin! Net of je dat niet in een modeplaat kunt zien. Of beschik je over zulke kapitalen om dáar je garderobe aan te schaffen?"

„Nee-e, maar het is toch goed om op de hoogte te zijn en een algemeen inzicht te hebben in de mode van 't jaar, zie je."

„Wel Juffrouw Empeiria, vertelt U me eens hoe het eigenlijk zat met dat verdrag. U heeft toch de Middeleeuwen bestudeerd?"

„Eh, nog niet, Professor, ik heb nog niet veel tijd gehad en ik moest eerst nog de Oudheid doen."

„Nu, vertel U me dan maar eens van Pompeï, wat . . ."

„Pardon, Professor, Pompeï vereischt zoo'n vóórstudie en daar ben ik eigenlijk ook nog niet aan toe. Maar ik heb wèl Aristoteles gelezen, dat leek me nuttig om een inzicht te krijgen . . . . ."

„In de Middeleeuwsche geschiedenis, zeker."

„Nee eh, Professor, maar eh voor m'n algemeene ontwikkeling en zoo . . . Ik ben altijd zoo bang, dat de studie eenzijdig wordt, ziet U."

„Marianne, liefste, wil je met me trouwen?"

„Ja eh, nee eh, ik ben bang dat het zoo eenzijdig wordt en ik heb echt geen tijd, zeg, nee . . . Bovendien, ik moet eerst nog zooveel ervaring opdoen, daar is je studententijd toch voor.

„Maar doe die dan met mìj op!"

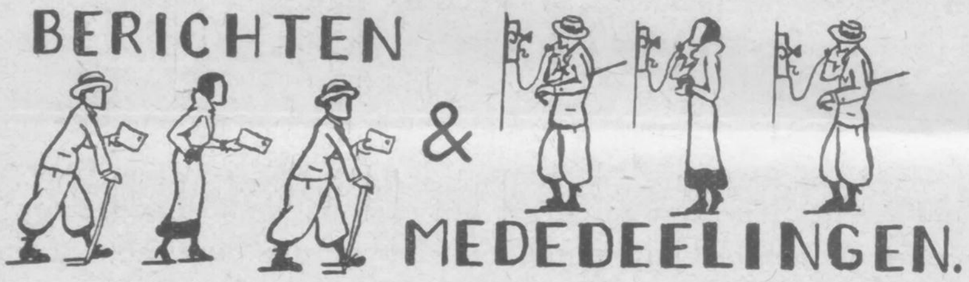
„Ja eh, nee, dat is zoo speciaal, daar ben ik nog niet aan toe, echt niet. Ik bedoel algemeène ervaring."

„Marianne, ga je mee wandelen?"

„O nee, moeder, ik heb absoluut geen tijd! Ik moet eìndelijk eens werken en o ja, dat kan niet eens, ik kan m'n clubvriendinnen toch niet altijd in de steek laten; o! nee, dat moet vandaag toch maar, want Herbert wil dat ik met hem wandel; maar dat boek van Soph nog! en mijn hemel! de héele Middeleeuwsche geschiedenis!!

Of nee, . . . ja, ik ga toch maar mee, moeder, anders komt er noóit wat van wandelen! want dát is het nadeel van het studentenleven, ziet U, het is zoo eenzijdig, en dáár wil ik echt voor oppassen!"

G.



Almanak

Bedankt als praeses: Mej. M. A. Kan.
Gekozen als praeses: Mej. G. M. Snellen.

B. C.

Bedankt hebben:

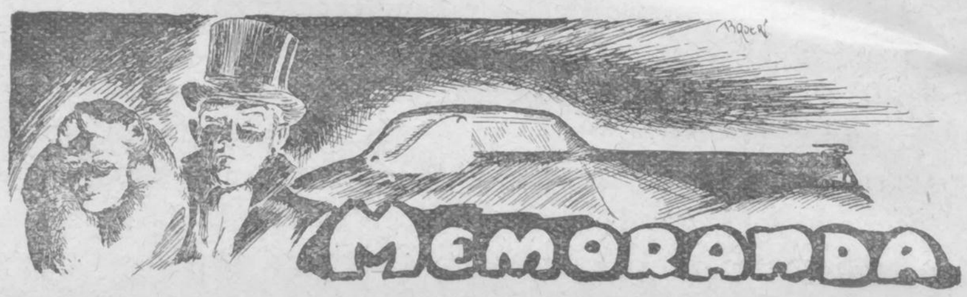
Mej. M. A. Kan als praeses.
Mej. H. C. A. F. Frijlink als ab actis.
Mej. E. Cohen als fiscus.
Mej. G. J. L. Kromsigt als lid.

Zijn benoemd:

Mej. E. Cohen, praeses.
Mej. G. J. L. Kromsigt, abactis.
Mej. M. A. Goedewaagen, fiscus.
Mej. J. G. Penning, lid.

U.V.S.V.-Bulletin

Alles paraat,
het gaat
om Lustrumplaat
hoor je nog,
Snellen in aantoch(t)
gireeren
informeeren
leer
leer
nacht-
wacht
in B. C. Co,
Krom, Goe, Pe
stuk looper weg
gat in gang zeg
thee
abonée
voor de lijn
zorgen zijn.
Lustrumhoofd
Almanak beloofd.



SCHOUWBURG

Vrijdag 21 October: Res. Tooneel. Ik heb den graaf verkozen.
Dinsdag 25 October: Utr. Kunstkring. „Don Carlos".
Donderdag 27 October: Charlotte Köhler. Romeo en Julia.

TIVOLI

Maandag 24 October: Volksconcert U. S. O.
Woensdag 26 October: Abonnementsconcert o. l. v. Carl Schuricht, met medewerking van Henriette Bosmans.

1. Ouverture — Badings.
2. Pianoconcert — Grieg.
3. Symphonie III — Brahms.

BIOSCOPEN

CITY:
Vadertje Langbeen (geprolongeerd).
FLORA:
De brand in oud-Chicago.
REMBRANDT:
De godin der jungle.
Opmarsch der jeugd (Oxford groep).
SCALA:
De rechtzaak. Dr. Deruja.
VREEBURG:
Een groot-schandaal (Carole Lombard).
PALACE:
Avontuurlijk meisje.
In Chineesche wateren.

Quotidiana

Maandag 24 October

Vox Studiosorum. Redactievergadering des namiddags te vijf ure ten huize van den Heer J. ten Doesschate, Voorstraat 6bis.

Woensdag 26 October

Vox Studiosorum. Redactievergadering des namiddags te vijf ure ten huize van den Heer W. J. H. D. Rengers Hora Siccama, Nieuwe Gracht 10.

G. J. & D. THOLEN
UTRECHT — Jutphaasscheweg 1
(onmiddellijk nabij Tandheelkundig Instituut)
filiaal IN het Tandheelkundig Instituut
INSTRUMENTEN voor de studie in de Tandheelkunde
volgens voorschrift van H.H. Lectoren.
BILLIJKE PRIJZEN

Koopt bij onze Adverteerders